

UCHWAŁA Z DNIA 11 STYCZNIA 2007 R.
SNO 76/06

Przewodniczący: sędzia SN Andrzej Deptuła (sprawozdawca).
Sędziowie SN: Zbigniew Myszka, Józef Skwierawski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny na posiedzeniu z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz protokolanta w sprawie asesora sądowego w Sądzie Rejonowym po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2007 r. zażalenia asesora na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 17 listopada 2006 r., sygn. akt (...), w przedmiocie zawieszenia w czynnościach służbowych

u c h w a l i ł :

- I. utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę;
- II. kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążyć Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Zarządzeniem z dnia 31 października 2006 r. Prezes Sądu Okręgowego zdecydował o natychmiastowym odsunięciu asesora sądowego w Sądzie Rejonowym od wykonywania obowiązków asesora sądowego w tym Sądzie Rejonowym z uwagi na istotne interesy służbowe (art. 130 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych), wywołane przekazaną Prezesowi Sądu Rejonowego przez Prokuratora Prokuratury Okręgowej informacją o wszczęciu śledztwa w sprawie podrabiania dokumentów w postaci orzeczeń sądowych. Informacja Prokuratury wyraźnie wskazywała na asesora sądowego.

O zarządzeniu tym Prezes Sądu Okręgowego zawiadomił Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny, który na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2006 r. podjął uchwałę o zawieszeniu asesora sądowego w czynnościach służbowych w Sądzie Rejonowym.

Uchwałę Sądu Dyscyplinarnego zaskarżyła asesorka, wnosząc o uchylenie decyzji Sądu.

Rozpoznając zażalenie asesora sądowego, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Ciąg zdarzeń i wynikających stąd decyzji, poczynając od wspomnianego wyżej zarządzenia Prezesa Sądu Okręgowego, a kończąc na zaskarżonej przez asesorkę uchwale Sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji, wywołany został powiadomieniem Prezesa Sądu przez Prokuratora Okręgowego o wszczęciu śledztwa pod sygn. akt V Ds. (...) w sprawie podrabiania dokumentów w postaci orzeczeń sądowych w Sądzie

Rejonowym. W zawiadomieniu tym wyraźnie wskazywano, iż prokurator kieruje podejrzenia w stronę asesora sądowego.

W zaistniałej sytuacji Prezes Sądu Okręgowego podjął decyzję o zawieszeniu asesora sądowego w czynnościach służbowych, do czego nie tylko upoważniał go, ale wręcz obligował, przepis art. 130 § 1 u.s.p. Z kolei Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny wydając decyzję o zawieszeniu asesora sądowego w czynnościach służbowych, procedował w sposób przewidziany w § 2 art. 130 u.s.p. Przepis ten przewiduje, że w sytuacji, w której zarządzeniem prezesa sądu dochodzi do natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego, ze względu na istotne interesy służbowe, sąd dyscyplinarny „niezwłocznie wydaje uchwałę w sprawie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych lub uchyla zarządzenie o przerwie w wykonywaniu tych czynności”. Druga ze wspomnianych wyżej decyzji w tym wypadku nie mogła wchodzić w grę, albowiem powaga sytuacji wywołanej podejrzeniami, jakie wobec asesora sądowego wysunął Prokurator Okręgowy nie pozwalała na podjęcie innej decyzji, niż ta którą podjął Sąd dyscyplinarny pierwszej instancji. Mówiąc zaś wprost, w sytuacji zaistniałej w tej sprawie, nie istniała inna od przyjętej w zaskarżonej uchwale – proceduralna możliwość rozstrzygnięcia. Możliwość taka nie istnieje także w postępowaniu odwoławczym. Tak więc wniosek zawarty w zażaleniu nie mógł być, z przyczyn wręcz oczywistych, uwzględniony.